

ДЕРЖАВНА СУДОВА АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ
ДСА України

вул. Липська, 18/5, м. Київ, 01601, тел. 277-76-86, факс 277-76-11,
e-mail: inbox@court.gov.ua, web: <http://www.dsa.court.gov.ua>, код ЄДРПОУ 26255795

20. 11. 2017 № 1/СВЗ - 17-11/17

Ковба М.В.
Мешкошин С.В.
Криму підготувати
Бродська
21.11.17

Вищий спеціалізований суд
України з розгляду цивільних
і кримінальних справ

Апеляційні суди

Місцеві адміністративні,
місцеві господарські суди

Територіальні управління
Державної судової
адміністрації України

Про розгляд запиту
від 14.11.2017

Відповідно до частини третьої статті 22 Закону України "Про доступ до публічної інформації" надсилаємо як належним розпорядникам інформації запит судді у відставці для надання відповіді в межах повноважень.

Будемо вдячні за надання відповіді запитувачу.

Запитувача інформуємо, що частиною другою статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень та в спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини першої статті 151 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (далі — Закон) ДСА України є державним органом у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади в межах повноважень, визначених статтею 152 Закону.

Згідно зі статтею 148 Закону ДСА України здійснює функції головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення діяльності місцевих та апеляційних судів.

У свою чергу, територіальні управління ДСА України та суди є розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня, які відповідно до

296/18-21/11/17

затверджених бюджетних асигнувань уповноважені на взяття бюджетних зобов'язань і здійснення платежів для місцевих та апеляційних судів, зокрема, безпосередньо нараховують і виплачують суддівську винагороду та заробітну плату працівникам судів, надають довідки про розмір суддівської винагороди.

За наявною в ДСА України інформацією, загальна кількість суддів, які пройшли кваліфікаційне оцінювання, станом на 01.11.2017 складає в місцевих загальних судах 85 суддів, а в місцевих спеціалізованих судах – 51 суддя.

Також зазначаємо, що у 2017 році ДСА України не приймала рішень про заборону головам судів видавати суддям у відставці довідки щодо суддівської винагороди, оскільки це не входить до її повноважень.

Додаток: на 5 арк. в 1 прим. на першу адресу;
на 5 арк. в електронному вигляді на другі – четверті адреси.

Заступник Голови Державної
судової адміністрації України

О. Булка

Державна судова адміністрація України
ІНФОРМАЦІЙНА
№ 293
14.11.2017

РОЗПОРЯДНИК ІНФОРМАЦІЇ
Державна судова адміністрація України
01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5
голова Державної судової адміністрації України
Холоднюк Зеновій Васильович

К 75
30.11.2017

ДЕРЖАВНА СУДОВА
АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНИ
Вх. № імф/с/38-17 14.11.2017
Основний на _____ арк.
Додаток на _____ арк.

ЗАПИТ

на отримання публічної інформації

Я є суддею господарського суду Запорізької області у відставці і отримую щомісячне довічне грошове утримання в розмірі 86 відсотків грошового утримання судді, який працює на відповідній посаді, без обмежень граничного розміру щомісячного довічного грошового утримання, незалежно від заробітку (прибутку), одержуваного мною після виходу у відставку.

Згідно ч.3, 5 ст. 141 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 07.07.2010р. № 2453-VI у редакції Закону України "Про забезпечення права на справедливий суд" від 12.02.2015р. № 192-VIII (надалі - Закон № 2453-VI) та рішення Конституційного Суду України від 08.06.2016р. № 4-рп/2016 у справі № 1-8/2016 (надалі - Рішення КСУ № 4-рп/2016), у разі зміни грошового утримання судді, який працює на відповідній посаді, здійснюється перерахунок раніше призначеного щомісячного довічного грошового утримання.

Отже, за приписами ч.3 ст. 141 Закону № 2453-VI та рішення Конституційного Суду України № 4-рп/2016, підставою для здійснення перерахунку раніше призначеного щомісячного довічного грошового утримання є лише факт зміни грошового утримання судді, який працює на відповідній посаді.

Згідно ч.4 ст. 142 Закону України від 02.06.2016 № 1402-VIII "Про судоустрій і статус суддів", у разі зміни розміру складових суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді, здійснюється перерахунок раніше призначеного щомісячного довічного грошового утримання.

Згідно з правовою позицією Верховного Суду України, наданою в постанові від 24.03.2015р. у справі № 21-584а14, суддівська винагорода регулюється Законом України "Про судоустрій і статус суддів", Законом України "Про Конституційний Суд України" та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами.

У цій справі колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України дійшла висновку, що оскільки розмір щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці законодавцем визначено у відсотковому співвідношенні до грошового утримання судді, який працює на відповідній посаді, то у разі зміни (у напрямі збільшення) вказаної винагороди, у судді, який вийшов у відставку, з'являється право на перерахунок щомісячного

довічного грошового утримання, в той час як у пенсійного органу - обов'язок здійснити відповідний перерахунок.

Державна судова адміністрація України направила на адресу голів апеляційних, апеляційних спеціалізованих судів, начальникам територіальних управлінь Державної судової адміністрації України лист від 13.01.2017р. № 11-256/17, в якому зазначено про те, що з 1 січня 2017 року розмір посадового окладу судді місцевого суду до проходження кваліфікаційного оцінювання становить - 1600 гривень, апеляційного суду - 17600 гривень. Після проходження кваліфікаційного оцінювання розмір базового посадового окладу судді місцевого суду буде дорівнювати 24000 грн., апеляційного суду - 40000 гривень.

Статтею 34 Конституції України встановлено, що кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір. Здійснення цих прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Положеннями Книги другої Цивільного кодексу України передбачено особисті немайнові права фізичної особи, яких вона не може бути позбавлена, зокрема статтею 302 ЦК України встановлено, що фізична особа має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію.

Згідно ч.1, 2 ст. 1 Закону України від 13.01.2011р. № 2939-VI "Про доступ до публічної інформації" (далі - Закон № 2939-VI), публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до п.1, 3, 5, 6 ст. 3 Закону № 2939-VI, право на доступ до публічної інформації гарантується:

обов'язком розпорядників інформації надавати та оприлюднювати інформацію, крім випадків, передбачених законом;

максимальним спрощенням процедури подання запиту та отримання інформації;

здійсненням парламентського, громадського та державного контролю за дотриманням прав на доступ до публічної інформації;

юридичною відповідальністю за порушення законодавства про доступ до публічної інформації.

Відповідно до п.7 ч.4 ст. 17 Закону України від 02.06.2016 року № 1402-VIII "Про судоустрій і статус суддів", єдність системи судоустрою забезпечується фінансуванням судів виключно з Державного бюджету України.

Водночас, за приписами ч.1, 5 статті 6 Закону № 2939-VI, інформацію з обмеженим доступом є:

- 1) конфіденційна інформація;
- 2) таємна інформація;
- 3) службова інформація.

Не може бути обмежено доступ до інформації про розпорядження

бюджетними коштами, володіння, користування чи розпорядження державним, комунальним майном, у тому числі до копій відповідних документів, умов отримання цих коштів чи майна, прізвища, імена, по батькові фізичних осіб та найменування юридичних осіб, які отримали ці кошти або майно. При дотриманні вимог, передбачених частиною другою цієї статті, зазначене положення не поширюється на випадки, коли оприлюднення або надання такої інформації може завдати шкоди інтересам національної безпеки, оборони, розслідуванню чи запобіганню злочину.

Згідно п.1 ч.1, ч.4 ст. 13 Закону № 2939-VI, розпорядниками інформації для цілей цього Закону визнаються:

суб'єкти владних повноважень - органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання.

Усі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, на підставі якого вони діють, при вирішенні питань щодо доступу до інформації мають керуватися цим Законом.

Статтею 14 Закону № 2939-VI до обов'язків розпорядників інформації віднесено надання та оприлюднення достовірної, точної та повної інформації, а також у разі потреби перевіряння правильності та об'єктивності наданої інформації, оновлювання оприлюдненої інформації.

Частинами 1, 2 статті 19 Закону № 2939-VI визначено, що запит на інформацію - це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.

Згідно ч.1 ст. 20 Закону № 2939-VI, розпорядник інформації має надати відповідь на запит на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту.

Водночас, за приписами ч.3 ст. 22 Закону № 2939-VI, розпорядник інформації, який не володіє запитуваною інформацією, але якому за статусом або характером діяльності відомо або має бути відомо, хто нею володіє, зобов'язаний направити цей запит належному розпоряднику з одночасним повідомленням про це запитувача. У такому разі відлік строку розгляду запиту на інформацію починається з дня отримання запиту належним розпорядником.

Відповідно до практики Європейського Суду з прав людини засоби юридичного захисту ефективними є тоді, коли вони можуть запобігти виникненню умов, які становлять порушення, або не допустити подальшого існування таких умов (справа "Мельник проти України", заява № 72286/01, рішення від 28.03.2006 р., щодо статті 13); принцип верховенства права зобов'язує державу поважати і застосовувати запроваджені нею закони, створюючи правові й практичні умови для втілення їх в життя (справа "Броньовський проти Польщі", заява № 31443/96, рішення від 22.06.2004 р., п. 184).

Ненадання мені господарським судом Запорізької області витребуваної довідки, підміна її видачі інформаційними листами, повідомленнями тощо створює штучні перешкоди для подальшої реалізації мого безумовного права, як судді у відставці, звернення до органів ПФУ і, як наслідок, відтермінування на невизначений строк перерахунку довічного утримання судді.

Європейський суд з прав людини у справі Івонн Ван Дайн проти Міністерства внутрішніх справ (YvonneVanDuyn v. Home Office 04.12.1974) висловив правову позицію, за якою принцип юридичної визначеності означає, що зацікавлені особи повинні мати змогу покладатися на зобов'язання, взяті державою, навіть якщо такі зобов'язання містяться у законодавчому акті, який загалом не має автоматичної прямої дії. Така дія зазначеного принципу пов'язана з іншим принципом - відповідальності держави. При цьому, якщо держава чи орган публічної влади схвалили певну концепцію, ця держава чи орган вважатимуться такими, що діють протиправно, якщо відступлять від такої політики чи поведінки.

Відтак, обґрунтованими (легітимними) сподіваннями особи є очікування можливості ефективного здійснення певного права, як прямо гарантованого, так і опосередкованого (того, яке впливає з інших прав), у разі, якщо особа прямо не виключена з кола тих, хто є носіями цих прав.

Європейський суд з прав людини, надаючи тлумачення статті 1 Першого протоколу до Конвенції визначив, що майно судді має особливий статус та будь-яке неправомірне втручання у право судді на своєчасну виплату винагороди (довічного утримання) національним суддям порушує їх право на мирне володіння майном, передбачене Конвенцією.

Відповідно до Положення про Пенсійний фонд України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 липня 2014р. № 280, призначення (перерахунок) і виплата пенсій та щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці віднесено до компетенції територіальних органів Пенсійного фонду України.

Саме територіальні органи Пенсійного фонду України наділені повноваженнями на прийняття рішення про призначення (перерахунок) щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці при наявності визначних законом підстав.

Крім того, при виході у відставку мені не було виплачено передбачену частиною першою статті 136 Закону України від 07.07.2010р. № 2453-VI "Про судоустрій і статус суддів" вихідну допомогу у розмірі 10 місячних заробітних плат за останньою посадою.

У зв'язку із зверненням до Європейського суду з прав людини, керуючись ст. 19, 20 Закону України від 13.01.2011р. № 2939-VI "Про доступ до публічної інформації",

ПРОШУ:

Надати мені публічну інформацію про наступне:

1. Чи приймалось Державною судовою адміністрацією України чи її територіальними управліннями протягом 2017 року рішення про заборону головам судів видавати суддям у відставці довідки "Про суддівську винагороду працюючого судді за відповідною посадою станом на дату, з якої відбулось підвищення розміру суддівської винагороди", передбаченої Порядком подання документів для призначення (перерахунку) і виплати щомісячного довічного грошового утримання суддям у відставці органами Пенсійного фонду України, затвердженим Постановою правління Пенсійного фонду України від 25.01.2008р. № 3-1, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12.03.2008р. за № 200/14891 (у редакції постанови правління Пенсійного фонду України 20.03.2017 № 5-1), у зв'язку зі збільшенням

суддівської винагороди суддів, які працюють на відповідній посаді та пройшли кваліфікаційне оцінювання?

3. Яка кількість суддів, що працюють у місцевих судах (яких саме), отримує суддівську винагороду виходячи із посадового окладу 15 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня 2017 року?

Який саме посадовий оклад у грошовому виразі (з урахуванням регіонального коефіцієнту) враховується цим суддям при обчисленні суддівської винагороди?

4. Яка кількість суддів, що працюють у Вищому спеціалізованому суді з розгляду цивільних і кримінальних справ, апеляційних судах та місцевих судах, включаючи місцеві господарські суди (яких саме), отримує суддівську винагороду виходячи із розміру мінімальної заробітної плати, визначеної Законом України "Про державний бюджет України на 2017 рік" (3200,00 грн.) на підставі судових рішень?

Який саме посадовий оклад у грошовому виразі враховується цим суддям при обчисленні суддівської винагороди?

5. Яку кількість довідок про суддівську винагороду для здійснення перерахунку довічного грошового утримання видано ТУ ДСА України протягом 2017 року суддям у відставці, в яких до складу суддівської винагороди включено виплату допомоги на оздоровлення?

14 листопада 2017 року

З повагою,

Запитувач інформації
суддя господарського суду
Запорізької області у відставці